

Odruch dłoniowo-chwytny, tzw. odruch Palmara

Odruch ten należy do grupy odruchów pierwotnych. Pojawia się w 11 tygodniu życia płodowego. Przy urodzeniu jest w pełni obecny. A wygasa w 2-3 miesiącu życia. Zostaje zastąpiony, przekształca się lub jeszcze inaczej integruje z następującym po nim odruchem pęsetkowym.

Wywoływany jest przez lekki nacisk lub wystarczy dotyk na dłoń i wtedy paluszki nowonarodzonego dziecka zaciskają się. I może to być nawet silny chwyt. Ot taka pozostałość po rozwoju filogenetycznym ssaków. Trzeba było się mocno „uczepić mamy”, żeby nie spaść!

Wspomniany chwyt pęsetkowy umożliwia utrzymanie przedmiotu między kciukiem a palcem wskazującym. Możliwe to jest wtedy, kiedy kciuk ustawia się w opozycji do pozostałych palców.

I tak jest prawidłowo. Pogłębiając temat, umożliwia to prawidłowy rozwój obu półkul mózgowych i prawidłowy przepływu informacji między nimi.

Zależność ruchów języka i ruchów palców widoczna jest podczas karmienia piersią. Ssanie wymagające intensywnej pracy języka uaktywnia palce i dziecko zaczyna ugniatać pierś matki. Piękne!

W późniejszym czasie, kiedy dziecko jest starsze i pisze czy rysuje, często wtedy wykrzywia usta, oblizuje się, wykonuje ruchy językiem.

Jeżeli odruch Palmara nie zostanie wygaszony, to dziecko nie przejdzie przez etap rozluźniania palców i manipulowania nimi.

Długotrwałe skutki przetrwałego odruchu Palmara:

- < słaba zręczność manualna,
- < brak chwytu pęsetkowego potrzebnego do prawidłowego trzymania narzędzia pisarskiego,
- < trudności z mówieniem i wzmożone ruchy rąk podczas mówienia,
- < dłoń może pozostać nadwrażliwa dotykowo,
- < dziecko rusza ustami, kiedy pisze lub rysuje lub wykonuje inne ruchy wymagające precyzji,
- < jakość pisma może być gorsza z powodu nieprawidłowego trzymania np. ołówka.

To co mogę na razie poradzić rodzicom, którzy zauważą powyższe reakcje, to dużo ćwiczeń rozluźniających stawy barkowe, kończyny górne i oczywiście palce dłoni.

Zalecam też kupienie piñetek antystresowych - dwóch piñetek – aby jednocześnie pracowały obie ręce.

Dziękuję, że dotarliście Państwo do końca i powodzenia w realizacji terapii!